

AHMET ALTAN'IN DGM'de YAPTIĞI SAVUNMA (1999)

(Generaller Kışlalarınıza Dönün başlıklı yazısından dolayı yapılan yargılamada)

Sayın yargıç, Ben buraya yargılanmaya değil, bu ülkede eksikliği çok hissedilen bir şeyi, adaleti aramaya geldim. Ben generalleri eleştirdiğim için buradayım. Eleştirdiğim insanlar ise hukukun dışına çıksalar bile dokunulmaz olarak kalıyorlar. İnanıyorum ki, bir mahkeme o ülkenin bir yazarını yargılayabiliyorsa, o ülkenin suç işlemiş bir generalini de yargılayabilir. Ama ben mahkemelerde ve hapishanelerde yalnızca yazarları görüyorum. 28 Şubat dâhil dört darbe yapmış, Lockheed rüşvet skandalına bulaşmış, Susurluk sanıklarıyla ilişkileri devlet belgeleriyle saptanmış, yazarlara, milletvekillerine, insan hakları savunucularına iftiralar atmak için raporlar hazırlayıp kampanyalar başlatmış olan, isimleri bilinen generallerden hiç birinin yargı önüne çıkmamış olması biraz garip değil mi?

Bunları yapanların değil de, bu yapılanlara karşı çıkan yazarların yargılanması adalete ve hukuka uygun mu sizce?

Yirminci yüzyılı, kendi ülkesini, kendi insanlarını, kendi devletinin hazinesini soyan siyasetçilerin, asker ve sivil bürokratların egemenliğinde tam bir fiyaskoya dönüştürmüş, devletinin içinde çeteler üretmiş, kendi ekonomisini bile yönetmekten aciz olduğu için başkalarının denetimine muhtaç kalmış, dünya sıralamasında doksanıncı sıraya düşürülerek paryalaştırılmış bu ülkede, sanık sandalyesine yalnızca yazarlarla aydınların oturtulması; bilmiyorum, bu ülkenin vicdanı olmasını beklediğimiz hukukçuların ruhunda nasıl yankılanıyor.

İkide bir de çalışmalarım, yazılarımdan, kitaplarımdan kopartılıp, bazen bizzat Genelkurmay'ın talebiyle bazen de savcının isteğiyle mahkeme salonlarına getirtilip yargılanıyorum. Kendi görev alanlarının dışına çıkan, demokrasinin gelişmesine müdahale eden, parlamentoyu küçümseyen hatta zaman zaman yok sayan generallerle ilgili eleştirilerimi, savcılar orduya hakaret olarak değerlendiriyorlar. Hukukun bakış açısını bozarak, bireyle kurumu özdeşleştiriyorlar. Eleştiriye ise hakaret telakki ediyorlar. Böylece, hukukun izin verdiği eleştirilmez birer padişah konumuna sokuyorlar.

Benim yasalara uygun eleştirilerimi suç kabul eden savcılarının, suç işledikleri belirlenen bazı generallerle ilgili hiçbir dava açmamasını bu ülkenin hukuk sistemi hiç mi yadırgamıyor?

Suçlu oldukları resmi belgelerle ortaya konmuş generallere dokunulmazken yalnızca yazarların yargılanması, o ülkenin adaletine ve hukuk sistemine olan inancı zedeleyemez mi?

Şu kaçınılmaz soru aklımıza gelmez mi?:

Savcılar gerçek suçluları mı yoksa yalnızca güçlerinin yettiği insanları mı sanık sandalyesine oturtuyorlar?

Ben bu mahkemeden sadece beni yargılanmasını değil, bu soruya da hukuk ve adalet adına cevap aramasını bekliyorum. Bakın, sayın savcı benim hangi satırlarımda suç unsuru bulduğu için hakkımda dava açmış:

“Askerlerin Çankaya'ya çıkacak zati tarif etmeleri, başbakanın bunu çok doğal bulması gazete köşelerinde istihbarat ajanlarının yerleştirilmiş olması, bu ajanların kimliklerinin açıklanmasına rağmen basının hiç ses çıkarmaması, medyanın çirkin bir suç ortaklığını sırtlanması, Ankara'dakilerin iktidarı ve parayı paylaşmak için birbirlerine ayak oyunları yapması. . . ”

"Hayatımıza her an her istediğinizde karışabileceğiniz inancı, eğer belinizdeki o silahtan kaynaklanmıyorsa nereden kaynaklanıyor? Neden bu ülkede yaşayan hiç kimsenin, kendi yaşadıkları topraklarda olacakları belirleme hakkı ve gücü olmadığını, bu güce yalnızca sizin sahip olduğunuzu yüzümüze vurmaktan böyle zevk alıyorsunuz?"

“Hangi yasada yazıyor sizin Çankaya'ya çıkacak zati tarif etme yetkisine sahip olduğunuz? Böyle bir yasa yok. Bunu biliyorsunuz. Bizim korkumuza güveniyorsunuz. Ve bizi korkutuyorsunuz. Korkuyor ve susuyorsunuz. Bizi aşağılıyorsunuz. Bizi yönetmek istiyor, hiçbir konuda karar vermemize olanak tanımıyor, iplerimizi elinizde tutmak istiyorsunuz. Nereden alıyorsunuz bu hakkı? Burnuma bir silah dayanmasından ve ‘sizin konuşmaya hakkınız yok’ denmesinden bıktım.”

Evet, bu satırları ben yazdım. Ve bugün de aynen böyle düşünüyorum. Bu satırlarda hakaret olmadığını savunmayacağım bile. Hakaret olmadığı çok açık. Benim hiçbir yazımda hakaret yoktur, sayın yargıç. Ülkemizde hakareti hak eden insanlar olmadığından değil, hakaret yazının güzelliğini bozacağından. Bu yazı yazıldığı sırada, generallerden bazıları, parlamentoyu ve toplumu korkutucu açıklamalar yaparak kendi cumhurbaşkanı adaylarını tarif etmişlerdi. Evet, ben buna karşıyım. O gün de karşıyım, bugün de karşıyım, yarın da karşı olacağım. Generallerin siyasetten çekilmesi gerektiğini söylüyorum. Generallerin siyasetin tam göbeğinde oturduğu bir ülkede ne huzur olur, ne mutluluk olur, ne hukuk olur, ne adalet olur.

Şimdi bana sayın savcı, bunu söylememin neden ve nasıl suç olduğunu açıklasın. Generallerin siyasetten çekilmesini isteme hakkımı kısıtlayan bir yasa maddesi gösterebilir bana. Böyle bir madde yok.

Ben suç işlediğim için burada değilim. Beni buraya, “generaller siyasetten çıksın” diyenlerin başına neler geleceğini topluma göstermek ve insanları korkutmak için getir-

diler. Yazarlar yargılandığı sürece, generaller yargılanmayacağı için getirildim ben buraya.

Sayın yargıç, vereceğiniz karar, benimle ilgili olmayacak. Vereceğiniz karar, siyaseti, ekonomisi, hukuku, eğitimi çökertilmiş bir ülkede artık hukukun ve adaletin varolmasını sağlayıp sağlayamayacağımız yolunda bir gösterge olacak. Sizden, adalete ve hukuka sahip çıkmanızı talep ediyorum.

Ahmet ALTAN